

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Kowalskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Tadeusz Chrzan; (-) Anna Ewa Cicholska; (-) Lidia Czechak; (-) Anna Gembicka; (-) Szymon Giżyński; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Janusz Kowalski; (-) Leonard Krasulski; (-) Wioletta Maria Kulpa; (-) Joanna Lichočka; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Jerzy Materna; (-) Grzegorz Matusiak; (-) Bogumiła Olbryś; (-) Anna Paluch; (-) Teresa Pamuła; (-) Marcin Porzucek; (-) Grzegorz Puda; (-) Paweł Rychlik; (-) Sławomir Skwarek; (-) Agnieszka Ścigaj; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Robert Warwas; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Marek Wesoly; (-) Patryk Wicher; (-) Agnieszka Wojciechowska van Heukelom; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Tomasz Zieliński.

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2025 r. poz. 775, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13a w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy „, , oraz podaje w informacji odpowiadającej informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5, numer identyfikacji podatkowej, o którym mowa w pkt 3”;
- 2) w art. 13c uchyla się pkt 4;
- 3) w art. 13h w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy „, , oraz podaje w informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5, numer identyfikacyjny, o którym mowa w pkt 3”;
- 4) w art. 13j uchyla się pkt 4;
- 5) w art. 15a:

a) ust. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Grupa VAT nie może być pomniejszona o któregokolwiek z członków wchodzących w jej skład.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9d w brzmieniu:

„9a. Grupa VAT w okresie jej funkcjonowania może być rozszerzona o nowego członka, pod warunkiem spełniania przez tego nowego członka warunków określonych w ust. 1-2.

9b. Dołączenie nowego członka do grupy VAT następuje poprzez złożenie do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania tej grupy VAT zmiany umowy o utworzeniu grupy VAT polegającej na dopisaniu nowego członka grupy VAT.

9c. Rozszerzenie grupy VAT o nowego członka następuje z dniem wskazanym w zmianie umowy o utworzeniu grupy VAT, nie wcześniej jednak niż z dniem wykreślenia nowego członka grupy VAT z rejestru podatników VAT, jeżeli nowy członek grupy VAT jest zarejestrowany dla celów VAT.

9d. Rozszerzenie grupy VAT nie powoduje przerwania okresu na jaki grupa VAT została utworzona.”;

6) w art. 18c w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „oraz informacji podsumowujących, o których mowa w art. 100 ust. 1”;

7) w art. 26 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

8) w art. 29a ustawy:

a) ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania.”,

b) uchyla się ust. 12c – 12d;

9) w art. 33a ustawy:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych.”,

b) uchyla się ust. 2a – 2c,

c) w ust. 2d wyrazy „ust. 2 pkt 3” zastępuje się wyrazami „ust. 2”,

d) uchyla się ust. 3,

e) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku gdy podatnik nie rozliczył w całości lub w części podatku należnego z tytułu importu towarów na zasadach określonych w ust. 1, może dokonać korekty deklaracji podatkowej:

1) w terminie 4 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów;

2) w terminie późniejszym niż określony w pkt 1, jednak nie później niż w terminie miesiąca po upływie terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego – w przypadku, gdy podatnik stosuje uproszczenie, o którym mowa w art. 166 unijnego kodeksu celnego, i posiada status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego.”.

10) w art. 41:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dowody potwierdzające wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej. Dowodem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej jest każdy dokument, z którego jednoznacznie wynika, że towary opuściły terytorium Unii Europejskiej, w szczególności:

- 1) dokumenty celne,
- 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora,
- 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium Unii Europejskiej,
- 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej.”;

b) w ust. 6a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dokumentem celnym, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 jest w szczególności:”

11) w art. 42:

a) uchyla się ust. 1a,

b) w ust. 12a skreśla się wyrazy „oraz odpowiednio informacji podsumowującej, o której mowa w art. 100 ust. 1”;

12) w art. 97:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

b) w ust. 10 uchyla się pkt 3,

c) uchyla się ust. 15a;

13) uchyla się art. 100 – 102;

14) w art. 106e w ust. 1 w pkt 24 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 97 ust. 10 pkt 2”;

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług ma na celu uproszczenie rozliczeń VAT, ograniczenie zbędnych obowiązków administracyjnych oraz zwiększenie neutralności i konkurencyjności polskiego systemu podatkowego. Projekt odpowiada na istotne problemy praktyczne zgłaszane przez przedsiębiorców, doradców podatkowych oraz organizacje branżowe, a jego celem jest racjonalizacja obowiązujących rozwiązań bez uszczerbku dla interesów fiskalnych Skarbu Państwa.

1. Grupy VAT – możliwość dołączania nowych członków

Obowiązujące przepisy ustawy o VAT przewidują, że skład grupy VAT pozostaje niezmienny przez okres jej funkcjonowania, co w praktyce oznacza brak możliwości dołączania nowych podmiotów. Regulacja ta prowadzi do sztucznego „zamrażania” struktur kapitałowych i organizacyjnych przedsiębiorstw oraz wymusza tworzenie nowych grup VAT w przypadku zmian organizacyjnych, co pozostaje w sprzeczności z ideą uproszczenia rozliczeń podatkowych.

Projektowana zmiana umożliwi dołączanie nowych członków do istniejącej grupy VAT w trakcie jej funkcjonowania, bez konieczności jej rozwiązania i ponownej rejestracji. Rozwiązanie to zwiększa elastyczność stosowania instytucji grup VAT, odpowiada realiom gospodarki oraz jest zgodne z zasadą neutralności VAT i praktyką stosowaną w wielu państwach członkowskich Unii Europejskiej.

2. Opakowania kaucyjne a VAT

Wprowadzenie systemu kaucyjnego spowodowało powstanie licznych wątpliwości interpretacyjnych w zakresie rozliczeń VAT, w szczególności w odniesieniu do momentu i skutków podatkowych niezwrócenia, zniszczenia lub utraty opakowań objętych kaucją. W praktyce prowadzi to do dokonywania korekt VAT, które nie mają realnego znaczenia fiskalnego, a jednocześnie generują istotne obciążenia administracyjne po stronie podatników. Projektowana zmiana doprecyzowuje zasady ustalania podstawy opodatkowania poprzez jednoznaczne wyłączenie kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym z

podstawy opodatkowania VAT, niezależnie od dalszych losów tych opakowań. Celem regulacji jest zapewnienie neutralności podatkowej kaucji oraz ograniczenie zbędnych korekt i sporów interpretacyjnych, bez ingerencji w konstrukcję dostawy towarów na gruncie ustawy o VAT.

3. Uproszczenie rozliczania VAT od importu (art. 33a ustawy)

Projektowana zmiana polega na uproszczeniu warunków korzystania z procedury rozliczania VAT od importu towarów w deklaracji podatkowej poprzez rezygnację z części wymogów formalnych, które w ocenie wnioskodawcy nie są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa fiskalnego.

Usunięte zostają w szczególności warunki polegające na:

- obowiązku przedstawiania zaświadczeń lub oświadczeń o rejestracji dla celów VAT,
- obowiązku wykazywania braku zaległości podatkowych oraz zaległości w składkach na ubezpieczenia społeczne.

Warunki te niepotrzebnie ograniczają dostęp do uproszczonej procedury rozliczania VAT od importu, mimo że mechanizmy zabezpieczające interes fiskalny państwa – w szczególności obowiązek rozliczenia podatku w deklaracji w ustawowym terminie – pozostają niezmienione. Rozliczenie VAT od importu w deklaracji podatkowej jest rozwiązaniem systemowym, powszechnie stosowanym w państwach członkowskich Unii Europejskiej i nie powinno być traktowane jako szczególny przywilej podatnika. Tym bardziej, że w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz importu usług podatek należny i naliczony rozliczany jest w deklaracji bez konieczności spełniania dodatkowych warunków formalnych, w tym bez weryfikacji istnienia zaległości podatkowych lub składkowych.

Ponadto organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych dysponują pełnymi informacjami o ewentualnych zaległościach podatników, co czyni żądanie odrębnych zaświadczeń lub oświadczeń zbędną biurokracją.

Proponowana zmiana upraszcza procedury, zmniejsza obciążenia administracyjne oraz ujednolica zasady rozliczania VAT od importu z zasadami obowiązującymi w odniesieniu do innych transakcji transgranicznych.

4. Dowody dla zastosowania stawki 0% w eksporcie towarów

Obowiązujące przepisy w sposób nadmiernie sformalizowany uzależniają możliwość zastosowania stawki 0% VAT w eksporcie towarów od posiadania ściśle określonych dokumentów celnych. W praktyce prowadzi to do odmowy zastosowania stawki 0% mimo faktycznego wyprowadzenia towarów poza terytorium Unii Europejskiej.

Projektowana zmiana rozszerza katalog dowodów potwierdzających dokonanie eksportu towarów o dokumenty przewozowe, handlowe i logistyczne, o ile łącznie potwierdzają one faktyczny wywóz towarów poza UE. Rozwiązanie to jest zgodne z prawem Unii Europejskiej oraz w szczególności spójne z zasadą proporcjonalności.

5. Likwidacja obowiązku składania informacji VAT-UE i VAT-UEK

Zakres danych wykazywanych w informacjach podsumowujących VAT-UE i VAT-UEK jest obecnie w całości raportowany w ramach Jednolitego Pliku Kontrolnego JPK_V7. Utrzymywanie odrębnego obowiązku składania tych informacji prowadzi do dublowania danych oraz zwiększa obciążenia administracyjne podatników, nie przynosząc istotnej wartości dodanej po stronie administracji skarbowej.

Uchylenie obowiązku składania informacji podsumowujących pozwala na uproszczenie systemu raportowania VAT bez negatywnego wpływu na możliwości analityczne organów podatkowych.

Skutki regulacji

Projektowana ustawa:

- 1) zmniejsza obciążenia administracyjne przedsiębiorców,
- 2) zwiększa pewność prawa,
- 3) ogranicza liczbę sporów podatkowych,
- 4) nie powoduje istotnych ubytków w dochodach budżetu państwa,
- 5) poprawia konkurencyjność polskich przedsiębiorstw.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowane zmiany są zgodne z prawem Unii Europejskiej oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i mieszczą się w zakresie swobody regulacyjnej państw członkowskich.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Janusz Kowalski

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług ma na celu uproszczenie rozliczeń VAT, ograniczenie zbędnych obowiązków administracyjnych oraz zwiększenie neutralności i konkurencyjności polskiego systemu podatkowego.

1. Grupy VAT – możliwość dołączania nowych członków

Obowiązujące przepisy ustawy o VAT przewidują, że skład grupy VAT pozostaje niezmienny przez okres jej funkcjonowania, co w praktyce oznacza brak możliwości dołączania nowych podmiotów. Regulacja ta prowadzi do sztucznego „zamrażania” struktur kapitałowych i organizacyjnych przedsiębiorstw oraz wymusza tworzenie nowych grup VAT w przypadku zmian organizacyjnych, co pozostaje w sprzeczności z ideą uproszczenia rozliczeń podatkowych.

Projektowana zmiana umożliwi dołączanie nowych członków do istniejącej grupy VAT w trakcie jej funkcjonowania, bez konieczności jej rozwiązania i ponownej rejestracji.

2. Opakowania kaucyjne a VAT

Projektowana zmiana doprecyzowuje zasady ustalania podstawy opodatkowania poprzez jednoznaczne wyłączenie kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym z podstawy opodatkowania VAT, niezależnie od dalszych losów tych opakowań. Celem regulacji jest zapewnienie neutralności podatkowej kaucji oraz ograniczenie zbędnych korekt

i sporów interpretacyjnych, bez ingerencji w konstrukcję dostawy towarów na gruncie ustawy o VAT.

3. Uproszczenie rozliczania VAT od importu (art. 33a ustawy)

Projektowana zmiana polega na uproszczeniu warunków korzystania z procedury rozliczania VAT od importu towarów w deklaracji podatkowej poprzez rezygnację z części wymogów formalnych, które w ocenie wnioskodawcy nie są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa fiskalnego.

Usunięte zostają w szczególności warunki polegające na:

- obowiązku przedstawiania zaświadczeń lub oświadczeń o rejestracji dla celów VAT,
- obowiązku wykazywania braku zaległości podatkowych oraz zaległości w składkach na ubezpieczenia społeczne.

4. Dowody dla zastosowania stawki 0% w eksporcie towarów

Projektowana zmiana rozszerza katalog dowodów potwierdzających dokonanie eksportu towarów o dokumenty przewozowe, handlowe i logistyczne, o ile łącznie potwierdzają one faktyczny wywóz towarów poza UE.

5. Likwidacja obowiązku składania informacji VAT-UE i VAT-UEK

Zakres danych wykazywanych w informacjach podsumowujących VAT-UE i VAT-UEK jest obecnie w całości raportowany w ramach Jednolitego Pliku Kontrolnego JPK_V7. Utrzymywanie odrębnego obowiązku składania tych informacji prowadzi do dublowania danych oraz zwiększa obciążenia administracyjne podatników, nie przynosząc istotnej wartości dodanej po stronie administracji skarbowej.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Cel, który ma być osiągnięty za pomocą przedmiotowego projektu ustawy nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

- a) Projekt jest spójny z dotychczasowymi regulacjami.
- b) Projekt jest zgodny z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.
- c) Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.
- d) Projekt przewiduje wejście w życie ustawy po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Termin ten zapewnia organom podatkowym oraz podatnikom wystarczający czas na dostosowanie się do nowych regulacji, bez zbędnego opóźniania korzyści płynących ze zmian.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt odpowiada na istotne problemy praktyczne zgłaszane przez przedsiębiorców, doradców podatkowych oraz organizacje branżowe, a jego celem jest racjonalizacja obowiązujących rozwiązań bez uszczerbku dla interesów fiskalnych Skarbu Państwa.

Projektowana ustawa:

- 1) zmniejsza o nadmierne i nieproporcjonalne obciążenia administracyjne przedsiębiorców,
- 2) zwiększa pewność prawa oraz jednolitości stosowania przepisów ustawy o podatku od towarów i usług,
- 3) ogranicza liczbę sporów podatkowych,
- 4) poprawia konkurencyjność polskich przedsiębiorstw.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze, w szczególności ma pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Projektowana ustawa dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców oraz praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Projektowana zmiana jest zgodna z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców. Wprowadzone zmiany przyczynią się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Rozwiązanie w zakresie zmian dot. grupy VAT - możliwości dołączania nowych członków zwiększa elastyczność stosowania instytucji grup VAT, odpowiada realiom gospodarki oraz jest zgodne z zasadą neutralności VAT. Proponowana zmiana dot. uproszczenia rozliczania VAT od importu upraszcza procedury, zmniejsza obciążenia administracyjne oraz ujednocila zasady rozliczania VAT od importu z zasadami obowiązującymi w odniesieniu do innych transakcji transgranicznych.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projektowane zmiany nie pociągają za sobą dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowane zmiany nie pociągają za sobą dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 22 stycznia 2026 r.

BEOS-WOSF/WPEiM-54/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-111.020.6.10.2026

Data wpływu 22.1.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, ze zm.; dalej: u.p.t.u.).

Projektowane zmiany dotyczą:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (nowe brzmienie ust. 9 i dodanie ust. 9a-9d w art. 15a u.p.t.u. – art. 1 pkt 5 projektu);
- 2) ustalania podstawy opodatkowania w przypadku kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym (nowe brzmienie ust. 11a i uchylenie ust. 12c-12d w art. 29a u.p.t.u. – art. 1 pkt 8 projektu);
- 3) uproszczonej procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (nowe brzmienie ust. 2 i 6a, uchylenie ust. 2a, 2c i 3 oraz zmiana w ust. 2d w art. 33a u.p.t.u. – art. 1 pkt 9 projektu);
- 4) zasad dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0% (nowe brzmienie ust. 6 i zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u. – art. 1 pkt 10 projektu);
- 5) informacji podsumowujących (zmiana pkt 4 w art. 13a ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13c, zmiana pkt 4 w art. 13h ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13j, zmiana pkt 1 w art. 18c ust. 1 uchylenie pkt 1 w art. 26 ust. 1, uchylenie ust. 1a i zmiana ust. 12a w art. 42, uchylenie pkt 2 w ust. 3, pkt 3 w ust. 10 i ust. 15a w art. 97, uchylenie art. 100-102 oraz zmiana pkt 24 w art. 106e ust. 1 u.p.t.u. – art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu).

Ad 1)

W obecnym stanie prawnym grupa VAT nie może być rozszerzona o innych członków ani pomniejszona o któregokolwiek z członków wchodzących w jej skład (por. art. 15a ust. 9 u.p.t.u.).

Projekt zakłada zniesienie warunku dotyczącego braku możliwości rozszerzenia istniejącej grupy VAT o innych (nowych) członków, pozostawiając warunek braku możliwości pomniejszenia grupy VAT o któregokolwiek z dotychczasowych członków wchodzących w jej skład (nowe brzmienie ust. 9 i nowy ust. 9a w art. 15a u.p.t.u.) Zgodnie z projektowanym art. 15a ust. 9a u.p.t.u. grupa VAT w okresie jej funkcjonowania będzie mogła być rozszerzona o nowego członka, pod warunkiem spełnienia przez tego nowego członka warunków przewidzianych przez ustawodawcę dla pozostałych członków grupy VAT, określonych w art. 15a ust. 1 i 2 u.p.t.u. Dołączenie nowego członka będzie mogło nastąpić poprzez złożenie do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania tej grupy VAT zmiany umowy o utworzeniu grupy VAT polegającej na dopisaniu nowego członka grupy VAT (projektowany ust. 9b w art. 15a u.p.t.u.). Zgodnie z projektowanym ust. 9c w art. 15a u.p.t.u. rozszerzenie grupy VAT o nowego członka następuje z dniem wskazanym w zmianie umowy o utworzeniu grupy VAT, nie wcześniej jednak niż z dniem wykreślenia nowego członka grupy VAT z rejestru podatników VAT, jeżeli nowy członek grupy VAT jest zarejestrowany dla celów VAT.

Ad 2)

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 29a ust. 11a u.p.t.u. do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowanie objęte systemem kaucyjnym¹, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu. Zgodnie z art. 29a ust. 12c u.p.t.u. w przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego² opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji

¹ Tzn. systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870, ze zm.; dalej: u.gosp.op.); por. art. 2 pkt 49a u.p.t.u. Zgodnie z art. 8 pkt 13a u.gosp.op. przez system kaucyjny rozumie się system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do u.gosp.op., będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.

² Tzn. podmiotu, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 u.gosp.op. (por. art. 2 pkt 52 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 40h ust. 1 u.gosp.op. w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 u.gosp.op. (obowiązek osiągnięcia ustawowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych), wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego. Taka sama możliwość dotyczy podmiotów wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy obowiązani są osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do u.gosp.op. (por. art. 40h ust. 2 u.gosp.op.).

wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku, przy czym kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku; wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji. Zgodnie z art. 29a ust. 12d u.p.t.u., jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla: 1) kolejnego roku albo 2) lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego oraz wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.

W projekcie proponuje się wprowadzenie generalnej zasady, zgodnie z którą do podstawy opodatkowania nie będzie wliczana kaucja pobierana za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.).

Ad 3)

W obecnym stanie prawnym uproszczoną procedurę rozliczania podatku z tytułu importu towarów, polegającą na rozliczeniu podatku należnego z tytułu importu w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów może stosować podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, pod warunkiem³:

- 1) przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:
 - a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,

³ Por. art. 33a ust. 1 i 2-2d u.p.t.u.

- b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
2) dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych.

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem ust. 2 w art. 33a u.p.t.u. uproszczona metoda rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów będzie mogła być stosowana pod warunkiem dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych. Zgodnie z projektowanym ust. 6a w art. 33a u.p.t.u.⁴ w przypadku, gdy podatnik nie rozliczył w całości lub w części podatku należnego z tytułu importu towarów na zasadach określonych w ust. 1, może dokonać korekty deklaracji podatkowej:

1) w terminie 4 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów;

2) w terminie późniejszym niż określony w pkt 1, jednak nie później niż w terminie miesiąca po upływie terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego – w przypadku, gdy podatnik stosuje uproszczenie, o którym mowa w art. 166 unijnego kodeksu celnego⁵, i posiada status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego.

Ad 4)

W obecnym stanie prawnym stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o których mowa w art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.⁶, pod warunkiem, że podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej (por. art. 41 ust. 6 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 41 ust. 6a u.p.t.u. dokumentem takim jest w szczególności: 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez właściwy organ celny wydruk tego dokumentu; 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność; 3) zgłoszenie wywozowe na piśmie utrwalonym w postaci papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez właściwy organ celny.

W projekcie proponuje się, aby stawka podatku 0% w eksporcie towarów mogła być stosowana, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dowody

⁴ Treść projektowanego ust. 6a jest identyczna z treścią tego ustępu obowiązującą od 2 stycznia 2026 r. Zob. art. 1 i 3 ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 1811); zgodnie z art. 2 tej ustawy przepis art. 33a ust. 6a u.p.t.u. w tym brzmieniu stosuje się do importu towarów, dla których zgłoszenie uproszczone zostało złożone po dniu 18 czerwca 2025 r.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1, ze zm.).

⁶ Tzn. w dostawie towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium UE przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym także dokonywaną przez rolników ryczałtowych (por. art. 2 pkt 8 lit. a u.p.t.u. w zw. z art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.).

potwierdzające wywóz towarów poza terytorium UE, przy czym dowodem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium UE ma być każdy dokument, z którego jednoznacznie będzie wynikać, że towary opuściły terytorium UE; w szczególności dokumentem takim mają być: 1) dokumenty celne; 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora; 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium UE; 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium UE (por. art. 1 pkt 10 lit. a projektu). Jednocześnie proponuje się, aby dotychczasowa definicja dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium UE, zawarta w art. 41 ust. 6a u.p.t.u., miała zastosowanie do dokumentów celnych, o których mowa w art. 41 ust. 6 pkt 1 w projektowanym brzmieniu (por. art. 1 pkt 10 lit. b projektu – zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u.).

Ad 5)

W obecnym stanie prawnym podatnicy, o których mowa w art. 15 u.p.t.u., zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje (informacje podsumowujące) o dokonanych:

- 1) wewnątrzspółnotowych dostawach towarów w rozumieniu art. 13 ust. 1 i 3 u.p.t.u., do których ma zastosowanie art. 42 ust. 1 u.p.t.u., określający warunki stosowania stawki 0% w wewnątrzspółnotowej dostawie towarów, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 2) wewnątrzspółnotowych nabyciach towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. lub art. 11 ust. 1 u.p.t.u., od podatników podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, przy czym obowiązek ten dotyczy również w zakresie wewnątrzspółnotowych nabyć towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. osób prawnych niebędących podatnikami w rozumieniu art. 15 u.p.t.u., zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE (por. art. 100 ust. 2 u.p.t.u.);
- 3) dostawach towarów zgodnie z art. 136 ust. 1 lub 2 u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 4) usługach, do których stosuje się art. 28b u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, świadczonych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, innych niż zwolnionych od podatku od wartości dodanej lub opodatkowanych stawką 0%, dla których zobowiązaniem do zapłaty podatku od wartości dodanej jest usługobiorca;
- 5) przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock, o której mowa w dziale II rozdziale 3b u.p.t.u., oraz o zmianach w zakresie tej procedury zawartych w informacjach.

Informację podsumowująca składa się za okresy miesięczne, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym: 1) powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-4 u.p.t.u.; 2) dokonano przemieszczenia towarów lub zmiany w zakresie procedury, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 u.p.t.u.

Projekt zakłada zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących (uchylenie art. 100-102 u.p.t.u. – art. 1 pkt 13 projektu), czego konsekwencją są zmiany w przepisach szczególnych u.p.t.u., które odnoszą się do tych informacji, w szczególności regulujących przemieszczenie towarów w procedurze magazynu typu call-off stock (por. art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 12 i 14 projektu).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (art. 2 projektu).

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Podatek od towarów i usług należy do podatków pośrednich, których harmonizację przewiduje art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Może ona zostać dokonana, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji. Podstawowym aktem prawnym harmonizującym przepisy podatkowe w tym zakresie jest dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, s. 1 ze zm.; dalej: dyrektywa VAT lub dyrektywa 2006/112/WE).

W odniesieniu się do projektowanej ustawy należy przywołać w szczególności, w zakresie zmian dotyczących:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (art. 1 pkt 5 projektu) – art. 11 dyrektywy 2006/112/WE;
- 2) podstawy opodatkowania w przypadku kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym (art. 1 pkt 8 projektu) – art. 73-79 dyrektywy 2006/112/WE;
- 3) uproszczonej procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (art. 1 pkt 9 projektu) – art. 211 dyrektywy 2006/112/WE;
- 4) informacji podsumowujących (art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu) – art. 262-271 dyrektywy 2006/1123/WE, a w odniesieniu do przemieszczania towarów w procedurze magazynu call-off stock – art. 17a dyrektywy 2006/112/WE.

Ad 1)

Zgodnie z art. 11 akapit pierwszy dyrektywy VAT po konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej (Komitetem ds. VAT), każde państwo członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające siedzibę na terytorium tego samego państwa członkowskiego, które będąc

niezależnymi pod względem prawnym, są ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym.

Państwo członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym może przyjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania poprzez wykorzystanie tego przepisu (art. 11 akapit drugi dyrektywy VAT).

Ad 2)

Zgodnie z art. 73 dyrektywy VAT w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług innych niż te, o których mowa w art. 74-77 dyrektywy VAT, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia.

Zgodnie z art. 78 akapit pierwszy dyrektywy VAT do podstawy opodatkowania wlicza się następujące elementy: a) podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego VAT; b) koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dostawcę lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy (akapit pierwszy), przy czym w tym przypadku państwa członkowskie mogą uznać koszty objęte odrębną umową za koszty dodatkowe (akapit drugi).

Zgodnie z art. 79 akapit pierwszy dyrektywy VAT podstawa opodatkowania nie obejmuje następujących elementów: a) obniżek cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty; b) opustów i obniżek cen udzielonych nabywcy lub usługobiorcy i uwzględnionych w momencie transakcji; c) kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy, a zaksięgowanych przez podatnika na koncie przejściowym, przy czym w tym ostatnim przypadku podatnik musi – zgodnie z art. 79 akapit drugi dyrektywy VAT – przedstawić dowód na rzeczywistą kwotę kosztów i nie może odliczyć VAT, który w danym przypadku mógł zostać naliczony.

Ad 3)

Zgodnie z art. 211 dyrektywy VAT państwa członkowskie określają szczegółowe zasady dotyczące płatności z tytułu importu towarów (akapit pierwszy). Państwa członkowskie mogą w szczególności postanowić, że w przypadku importu towarów przez podatników lub osoby zobowiązane do zapłaty VAT lub przez niektóre kategorie tych podatników lub osób, VAT należny z tytułu importu nie musi zostać zapłacony w momencie importu, pod warunkiem że podatek ten zostanie wyszczególniony jako należny w deklaracji VAT sporządzonej zgodnie z art. 250 dyrektywy VAT, tj. deklaracji zawierającej wszystkie informacje potrzebne do obliczenia wymagalnego podatku oraz kwoty należnych odliczeń.

Ad 4)

Zgodnie z art. 262 ust. 1 dyrektywy VAT każdy podatnik zidentyfikowany do celów VAT składa informację podsumowującą zawierającą informacje dotyczące: a) nabywców zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i art. 138 ust. 2 lit. c dyrektywy VAT (tzn. zwolnionych od podatku); b) osób zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary, które zostały mu dostarczone w drodze wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 42 dyrektywy VAT; c) podatników oraz osób prawnych niebędących podatnikami, które są zidentyfikowane do celów VAT, na rzecz których świadczył usługi inne niż usługi zwolnione z VAT w państwie członkowskim, w którym dana transakcja podlega opodatkowaniu, w odniesieniu do których usługobiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 196 dyrektywy VAT⁷.

Zgodnie z art. 262 ust. 2 dyrektywy VAT oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, każdy podatnik przedkłada informacje o numerze identyfikacyjnym VAT podatników, dla których towary, wysyłane lub transportowane w ramach procedury magazynu typu call-off stock zgodnie z warunkami określonymi w art. 17a dyrektywy VAT są przeznaczone, a także o wszelkich zmianach w przedłożonych informacjach.

Zgodnie z art. 268 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy, którzy na ich terytorium dokonują wewnątrzspółnotowych nabyć towarów oraz transakcji uznanych za wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, o których mowa w art. 21 i art. 22 dyrektywy VAT, składali deklaracje zawierające szczegóły takich nabyć, pod warunkiem jednak, że deklaracje te nie będą wymagane w odniesieniu do okresów krótszych niż jeden miesiąc.

Zgodnie z art. 17a ust. 2 dyrektywy VAT procedura magazynu typu call-off stock ma miejsce, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) towary są wysyłane lub transportowane przez podatnika lub przez osobę trzecią działającą na jego rzecz do innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia tych towarów w tym państwie – na późniejszym etapie i po ich przybyciu – innemu podatnikowi, który jest uprawniony do nabycia własności tych towarów zgodnie z obowiązującym porozumieniem między tymi dwoma podatnikami; b) podatnik wysyłający lub transportujący towary nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, do którego towary są wysyłane lub transportowane; c) podatnik, któremu mają zostać dostarczone towary, jest zidentyfikowany do celów VAT w państwie członkowskim, do którego towary są wysyłane lub transportowane, a zarówno tożsamość tego podatnika, jak i numer identyfikacyjny VAT nadany mu przez to państwo członkowskie są znane

⁷ Zgodnie z art. 196 dyrektywy VAT do zapłaty VAT zobowiązany jest każdy podatnik lub osoba prawna niebędąca podatnikiem zidentyfikowana do celów VAT, na rzecz której świadczone są usługi objęte art. 44 dyrektywy VAT, jeżeli usługi te są świadczone przez podatnika niemającego siedziby na terytorium tego państwa członkowskiego.

podatnikowi, o którym mowa w lit. b, w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu; d) podatnik wysyłający lub transportujący towary rejestruje przemieszczenie towarów w ewidencji, o której mowa w art. 243 ust. 3 dyrektywy VAT⁸, oraz podaje tożsamość podatnika nabywającego towary i numer identyfikacyjny VAT nadany temu podatnikowi przez państwo członkowskie, do którego towary są wysyłane lub transportowane, w informacji podsumowującej przewidzianej w art. 262 ust. 2 dyrektywy VAT (zob. wyżej).

Zgodnie z art. 17a ust. 4 dyrektywy VAT, jeżeli w terminie 12 miesięcy po przybyciu towarów do państwa członkowskiego, do którego zostały wysłane lub przetransportowane, towary nie zostały dostarczone podatnikowi, dla którego zostały przeznaczone, o którym mowa w ust. 2 lit. c i ust. 6 tego artykułu, oraz nie zachodzi żadna z okoliczności określonych w ust. 7, uznaje się, że przemieszczenie w rozumieniu art. 17 dyrektywy VAT⁹ ma miejsce w dniu następującym po upływie terminu 12 miesięcy. Zgodnie z art. 17a ust. 6 dyrektywy VAT, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 4, podatnik, o którym mowa w ust. 2 lit. c, zostaje zastąpiony przez innego podatnika, uznaje się, że w czasie zastąpienia nie miało miejsca przemieszczenie w rozumieniu art. 17 dyrektywy VAT, pod warunkiem że: a) spełnione zostały wszystkie pozostałe mające zastosowanie warunki określone w ust. 2; oraz b) zastąpienie zostało zarejestrowane przez podatnika, o którym mowa w ust. 2 lit. b, w ewidencji przewidzianej w art. 243 ust. 3 dyrektywy VAT.

Przepisy dyrektywy VAT nie odnoszą się natomiast do warunków formalnych (sposobu udokumentowania), jakie musi spełniać wyprawienie towarów poza terytorium UE, aby mogło ono zostać uznane za eksport towarów w rozumieniu art. 146 ust. 1 lit. a-c dyrektywy VAT, który zwalnia od podatku VAT dostawę towarów: a) wysyłanych lub transportowanych przez sprzedawcę lub na jego rzecz poza terytorium Wspólnoty; b) wysyłanych lub transportowanych poza terytorium Wspólnoty przez nabywcę lub na rzecz nabywcy niemającego siedziby na terytorium danego państwa, z wyłączeniem towarów transportowanych przez samego nabywcę do celów wyposażenia lub zaopatrzenia w paliwo i ogólnego zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz samolotów turystycznych lub wszelkich innych statków transportu służących do celów prywatnych; c) na rzecz uznanych organizacji wywożących te towary poza terytorium Wspólnoty w ramach działalności humanitarnej, dobroczynnej lub edukacyjnej poza Wspólnotą. W tym zakresie obowiązują przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (dalej: rozporządzenie UKC), co pośrednio wynika z art. 278 i art. 279 dyrektywy VAT. Zgodnie z art.

⁸ Zgodnie z art. 243 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy VAT każdy podatnik, który przemieszcza towary w ramach procedury magazynu typu call-off stock, o której mowa w art. 17a tej dyrektywy, prowadzi ewidencję umożliwiającą organom podatkowym zweryfikowanie prawidłowego stosowania tego artykułu. Zgodnie z art. 243 ust. 3 akapit drugi dyrektywy VAT każdy podatnik, któremu towary są dostarczane w ramach procedury magazynu typu call-off stock, o której mowa w art. 17a tej dyrektywy, prowadzi ewidencję tych towarów.

⁹ Tj. uznane za odpłatną dostawę towarów przemieszczenie przez podatnika towarów stanowiących część majątku jego przedsiębiorstwa do innego państwa członkowskiego (por. art. 17 ust. 1 dyrektywy VAT).

279 dyrektywy VAT formalności dotyczące eksportu towarów, o których mowa w art. 278 tej dyrektywy, z terytorium Wspólnoty są takie same jak formalności przewidziane we wspólnotowych przepisach celnych obowiązujących przy eksporcie towarów poza obszar celny Wspólnoty; przepis ten, zgodnie z art. 278 dyrektywy VAT ma zastosowanie do eksportu towarów znajdujących się w swobodnym obrocie, wysyłanych lub transportowanych z państwa członkowskiego na terytorium trzecie stanowiące część obszaru celnego Wspólnoty¹⁰.

III. Analiza projektu ustawy pod kątem prawa Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nowelizuje u.p.t.u. w zakresie:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (art. 1 pkt 5 projektu);
- 2) podstawy opodatkowania w przypadku kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym (art. 1 pkt 8 projektu);
- 3) uproszczonej procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (art. 1 pkt 9 projektu);
- 4) zasad stosowania stawki 0% w eksporcie towarów (art. 1 pkt 10 projektu);
- 5) informacji podsumowujących (art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu).

Ad 1)

Projekt zakłada zniesienie warunku dotyczącego braku możliwości rozszerzenia istniejącej grupy VAT o innych (nowych) członków, pozostawiając warunek braku możliwości pomniejszenia grupy VAT o któregokolwiek z dotychczasowych członków wchodzących w jej skład (nowe brzmienie ust. 9 i nowe ust. 9a-9d w art. 15a u.p.t.u.).

Zgodnie z art. 11 akapit pierwszy dyrektywy VAT po konsultacji z komitetem doradczym ds. podatku od wartości dodanej (Komitetem ds. VAT), każde państwo członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające siedzibę na terytorium tego samego państwa członkowskiego, które będąc niezależnymi pod względem prawnym, są ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym. Co istotne, państwo członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym może przyjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania poprzez wykorzystanie tego przepisu (art. 11 akapit drugi dyrektywy VAT).

Warunkami niezbędnymi uznania za jednego podatnika grupy odrębnych podmiotów są, zgodnie z dyrektywą VAT, posiadanie siedziby przez te podmioty na terytorium tego samego państwa członkowskiego, niezależność tych podmiotów pod względem prawnym oraz ściśle powiązanie pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym. Dyrektywa VAT nie wprowadza natomiast warunku co do przystąpienia nowego podmiotu do grupy VAT w trakcie jej funkcjonowania, co jest przedmiotem projektu. Co istotne, dyrektywa umożliwia państwu członkowskiemu, które skorzystało

¹⁰ Por. art. 4 rozporządzenia UKC.

z uprawnienia wynikającego z jej art. 11 ust. 1 przyjęcie wszelkich niezbędnych środków, których celem jest zapobieżenie uchylaniu się od opodatkowania lub unikaniu opodatkowania poprzez wykorzystanie tego przepisu (por. art. 11 akapit drugi dyrektywy VAT).

Tym samym należy uznać, że projekt w tym zakresie nie narusza art. 11 dyrektywy VAT.

Ad 2)

W projekcie proponuje się, aby do podstawy opodatkowania nie wliczało się kaucji pobieranej za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.)

Zgodnie z art. 73 dyrektywy VAT podstawa opodatkowania, poza przypadkami szczególnymi, obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia. Zgodnie z art. 78 akapit pierwszy lit. b dyrektywy VAT do podstawy opodatkowania wlicza się m.in. koszty dodatkowe, do których przepis ten zalicza koszty opakowania pobierane przez dostawcę lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.

Tym samym należy uznać, że projektowana ustawa w zakresie, w jakim wyłącza z podstawy opodatkowania kaucję pobieraną za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.) jest niezgodna z art. 73 i art. 78 akapit pierwszy lit. b dyrektywy VAT.

Ad 3)

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem ust. 2 art. w 33a u.p.t.u. uproszczona metoda rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów będzie mogła być stosowana jedynie pod warunkiem dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, a więc bez konieczności przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu: a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa; b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego.

Zgodnie z art. 211 dyrektywy VAT państwa członkowskie określają szczegółowe zasady dotyczące płatności z tytułu importu towarów (akapit pierwszy). Państwa członkowskie mogą w szczególności postanowić, że w przypadku importu towarów przez podatników lub osoby zobowiązane do zapłaty VAT lub przez niektóre kategorie tych podatników lub osób VAT

należny z tytułu importu nie musi zostać zapłacony w momencie importu, pod warunkiem że podatek ten zostanie wyszczególniony jako należny w deklaracji VAT sporządzonej zgodnie z art. 250 dyrektywy VAT.

Dyrektywa VAT pozostawia państwom członkowskim swobodę w określaniu szczegółowych zasad dotyczących płatności z tytułu importu towarów, dopuszczając również odstępianie od obowiązku zapłaty należnego podatku w momencie importu towarów, pod warunkiem że podatek ten zostanie wykazany w deklaracji VAT, o której mowa w art. 250 dyrektywy VAT, a więc w deklaracji zawierającej wszystkie informacje potrzebne do obliczenia kwoty wymagalnego podatku oraz kwoty należnych odliczeń, włączając w to, o ile jest to niezbędne do ustalenia podstawy opodatkowania, całkowitą wartość transakcji odnoszących się do tego podatku i do tych odliczeń oraz wartość transakcji zwolnionych.

Tym samym należy uznać, że projekt w tym zakresie nie narusza art. 211 dyrektywy VAT.

Ad 4)

W projekcie proponuje się, aby stawka podatku 0% w eksporcie towarów mogła być stosowana, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dowody potwierdzające wywóz towarów poza terytorium UE, przy czym dowodem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium UE ma być każdy dokument, z którego jednoznacznie będzie wynikać, że towary opuściły terytorium UE; w szczególności dokumentem takim mają być: 1) dokumenty celne; 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora; 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium UE; 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium UE (por. art. 1 pkt 10 lit. a projektu). Jednocześnie proponuje się, aby dotychczasowa definicja dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium UE, zawarta w art. 41 ust. 6a u.p.t.u., miała zastosowanie do dokumentów celnych, o których mowa w art. 41 ust. 6 pkt 1 w projektowanym brzmieniu (por. art. 1 pkt 10 lit. b projektu – zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u.).

Przepisy dyrektywy VAT nie odnoszą się do warunków formalnych (sposobu udokumentowania), jakie musi spełniać wyprawienie towarów poza terytorium UE, aby mogło ono zostać uznane za eksport towarów w rozumieniu art. 146 ust. 1 lit. a-c dyrektywy VAT. Z treści art. 278 i art. 279 dyrektywy VAT, dotyczących towarów wysyłanych lub transportowanych z państwa członkowskiego na terytorium trzecie stanowiące część obszaru celnego Wspólnoty, należy wnioskować, że udokumentowanie eksportu towarów w rozumieniu art. 146 ust. 1 lit. a-c dyrektywy VAT następuje zgodnie z przepisami rozporządzenia UKC.

Tym samym należy uznać, że projekt w tym zakresie nie narusza przepisów dyrektywy VAT, w szczególności jej art. 146 ust. 1 i art. 278-279.

Ad 5)

Projekt zakłada zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących (uchylenie art. 100-102 u.p.t.u.), czego konsekwencją są zmiany w przepisach szczególnych u.p.t.u., które odnoszą się do tej informacji (zmiana pkt 4 w art. 13a ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13c, zmiana pkt 4 w art. 13h ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13j, zmiana pkt 1 w art. 18c ust.1 uchylenie pkt 1 w art. 26 ust. 1, uchylenie ust. 1a i zmiana ust. 12a w art. 42, uchylenie pkt 2 w ust. 3, pkt 3 w ust. 10 i ust. 15a w art. 97 oraz zmiana pkt 24 w art. 106e ust. 1 u.p.t.u.).

Zgodnie z art. 262 ust. 1 dyrektywy VAT każdy podatnik zidentyfikowany do celów VAT składa informację podsumowującą zawierającą informacje dotyczące: a) nabywców zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i art. 138 ust. 2 lit. c dyrektywy VAT; b) osób zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary, które zostały mu dostarczone w drodze wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 42 dyrektywy VAT; c) podatników oraz osób prawnych niebędących podatnikami, które są zidentyfikowane do celów VAT, na rzecz których świadczył usługi inne niż usługi zwolnione z VAT w państwie członkowskim, w którym dana transakcja podlega opodatkowaniu, w odniesieniu do których usługobiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 196 dyrektywy VAT.

Zgodnie z art. 262 ust. 2 dyrektywy VAT oprócz informacji, o których mowa w ust. 1, każdy podatnik przedkłada informacje o numerze identyfikacyjnym VAT podatników, dla których towary, wysyłane lub transportowane w ramach procedury magazynu typu call-off stock zgodnie z warunkami określonymi w art. 17a dyrektywy VAT są przeznaczone, a także o wszelkich zmianach w przedłożonych informacjach.

Zgodnie z art. 268 dyrektywy VAT państwa członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy, którzy na ich terytorium dokonują wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów oraz transakcji uznanych za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o których mowa w art. 21 i art. 22 dyrektywy VAT, składali deklaracje zawierające szczegóły takich nabyć, pod warunkiem że deklaracje te nie będą wymagane w odniesieniu do okresów krótszych niż jeden miesiąc.

Jednocześnie w odniesieniu do zmian określonych w art. 1 pkt 1-4 projektu, dotyczących przemieszczania towarów w procedurze magazynu typu call-off stock, należy przywołać art. 17a dyrektywy VAT.

Zgodnie z art. 17a ust. 2 dyrektywy VAT jednym z warunków uznania przemieszczenia towarów w ramach procedury magazynu typu call-off stock jest to, aby podatnik wysyłający lub transportujący towary zarejestrował przemieszczenie towarów w ewidencji, o której mowa w art. 243 ust. 3 dyrektywy VAT, oraz podał tożsamość podatnika nabywającego towary i numer identyfikacyjny VAT nadany temu podatnikowi przez państwo członkowskie, do którego towary są wysyłane lub transportowane, w informacji

podsumowującej przewidzianej w art. 262 ust. 2 dyrektywy VAT (ust. 2 lit. d; zob. również art. 17a ust. 4 i 6 dyrektywy VAT).

Tym samym należy uznać, że projekt w zakresie, w jakim uchyla przepisy dotyczące informacji podsumowujących w odniesieniu do transakcji dotyczących wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów oraz przemieszczania towarów w procedurze magazynu call-off stock, jest niezgodny z dyrektywą VAT, w szczególności jej art. 17a i art. 262.

IV. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Art. 1 pkt 8 projektu ustawy (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.) jest niezgodny z art. 73 i art. 78 akapit pierwszy lit. b dyrektywy VAT.

Art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu ustawy (zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących) jest niezgodny z dyrektywą VAT, w szczególności jej art. 17a i art. 262.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

dr Jacek Kulicki

specjalista ds. finansów publicznych

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 22 stycznia 2026 r.

BEOS-WOSF/WPEiM-55/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.6.9.2026

Data wpływu 22. I. 26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu

Projektowana ustawa nowelizuje ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, ze zm.; dalej: u.p.t.u.).

Projektowane zmiany dotyczą:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (nowe brzmienie ust. 9 i dodanie ust. 9a-9d w art. 15a u.p.t.u. – art. 1 pkt 5 projektu);
- 2) ustalania podstawy opodatkowania w przypadku kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym (nowe brzmienie ust. 11a i uchylenie ust. 12c-12d w art. 29a u.p.t.u. – art. 1 pkt 8 projektu);
- 3) uproszczonej procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (nowe brzmienie ust. 2 i 6a, uchylenie ust. 2a, 2c i 3 oraz zmiana w ust. 2d w art. 33a u.p.t.u. – art. 1 pkt 9 projektu);
- 4) zasad dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0% (nowe brzmienie ust. 6 i zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u. – art. 1 pkt 10 projektu);
- 5) informacji podsumowujących (zmiana pkt 4 w art. 13a ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13c, zmiana pkt 4 w art. 13h ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13j, zmiana pkt 1 w art. 18c ust. 1 uchylenie pkt 1 w art. 26 ust. 1, uchylenie ust. 1a i zmiana ust. 12a w art. 42, uchylenie pkt 2 w ust. 3, pkt 3 w ust. 10 i ust. 15a w art. 97, uchylenie art. 100-102 oraz zmiana pkt 24 w art. 106e ust. 1 u.p.t.u. – art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu).

Ad 1)

W obecnym stanie prawnym grupa VAT nie może być rozszerzona o innych członków ani pomniejszona o któregokolwiek z członków wchodzących w jej skład (por. art. 15a ust. 9 u.p.t.u.).

Projekt zakłada zniesienie warunku dotyczącego braku możliwości rozszerzenia istniejącej grupy VAT o innych (nowych) członków, pozostawiając warunek braku możliwości pomniejszenia grupy VAT o któregokolwiek z dotychczasowych członków wchodzących w jej skład (nowe brzmienie ust. 9 i nowy ust. 9a w art. 15a u.p.t.u.) Zgodnie z projektowanym art. 15a ust. 9a u.p.t.u. grupa VAT w okresie jej funkcjonowania będzie mogła być rozszerzona o nowego członka, pod warunkiem spełnienia przez tego nowego członka warunków przewidzianych przez ustawodawcę dla pozostałych członków grupy VAT, określonych w art. 15a ust. 1 i 2 u.p.t.u. Dołączenie nowego członka będzie mogło nastąpić poprzez złożenie do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania tej grupy VAT zmiany umowy o utworzeniu grupy VAT polegającej na dopisaniu nowego członka grupy VAT (projektowany ust. 9b w art. 15a u.p.t.u.). Zgodnie z projektowanym ust. 9c w art. 15a u.p.t.u. rozszerzenie grupy VAT o nowego członka następuje z dniem wskazanym w zmianie umowy o utworzeniu grupy VAT, nie wcześniej jednak niż z dniem wykreślenia nowego członka grupy VAT z rejestru podatników VAT, jeżeli nowy członek grupy VAT jest zarejestrowany dla celów VAT.

Ad 2)

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 29a ust. 11a u.p.t.u. do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowanie objęte systemem kaucyjnym¹, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu. Zgodnie z art. 29a ust. 12c u.p.t.u. w przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego² opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje podwyższa

¹ Tzn. systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870, ze zm.; dalej: u.gosp.op.); por. art. 2 pkt 49a u.p.t.u. Zgodnie z art. 8 pkt 13a u.gosp.op. przez system kaucyjny rozumie się system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do u.gosp.op., będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.

² Tzn. podmiotu, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 u.gosp.op. (por. art. 2 pkt 52 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 40h ust. 1 u.gosp.op. w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 u.gosp.op. (obowiązek osiągnięcia ustawowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych), wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego. Taka sama możliwość dotyczy podmiotów wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy obowiązani są osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do u.gosp.op. (por. art. 40h ust. 2 u.gosp.op.).

podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę w wartości kaucji wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku, przy czym kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku; wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji. Zgodnie z art. 29a ust. 12d u.p.t.u., jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla: 1) kolejnego roku albo 2) lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego oraz wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.

W projekcie proponuje się wprowadzenie generalnej zasady, zgodnie z którą do podstawy opodatkowania nie będzie wliczana kaucja pobierana za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.).

Ad 3)

W obecnym stanie prawnym uproszczoną procedurę rozliczania podatku z tytułu importu towarów, polegającą na rozliczeniu podatku należnego z tytułu importu w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów może stosować podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, pod warunkiem³:

- 1) przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:
 - a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych

³ Por. art. 33a ust. 1 i 2-2d u.p.t.u.

w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,

- b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
2) dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych.

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem ust. 2 w art. 33a u.p.t.u. uproszczona metoda rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów będzie mogła być stosowana pod warunkiem dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych. Zgodnie z projektowanym ust. 6a w art. 33a u.p.t.u.⁴ w przypadku, gdy podatnik nie rozliczył w całości lub w części podatku należnego z tytułu importu towarów na zasadach określonych w ust. 1, może dokonać korekty deklaracji podatkowej:

1) w terminie 4 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów;

2) w terminie późniejszym niż określony w pkt 1, jednak nie później niż w terminie miesiąca po upływie terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego – w przypadku, gdy podatnik stosuje uproszczenie, o którym mowa w art. 166 unijnego kodeksu celnego⁵, i posiada status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego.

Ad 4)

W obecnym stanie prawnym stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o których mowa w art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.⁶, pod warunkiem, że podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej (por. art. 41 ust. 6 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 41 ust. 6a u.p.t.u. dokumentem takim jest w szczególności: 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez właściwy organ celny wydruk tego dokumentu; 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność; 3) zgłoszenie wywozowe na piśmie utrwalonym w postaci papierowej złożone poza systemem

⁴ Treść projektowanego ust. 6a jest identyczna z treścią tego ustępu obowiązującą od 2 stycznia 2026 r. Zob. art. 1 i 3 ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 1811); zgodnie z art. 2 tej ustawy przepis art. 33a ust. 6a u.p.t.u. w tym brzmieniu stosuje się do importu towarów, dla których zgłoszenie uproszczone zostało złożone po dniu 18 czerwca 2025 r.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1, ze zm.).

⁶ Tzn. w dostawie towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium UE przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym także dokonywaną przez rolników ryczałtowych (por. art. 2 pkt 8 lit. a u.p.t.u. w zw. z art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.).

teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez właściwy organ celny.

W projekcie proponuje się, aby stawka podatku 0% w eksporcie towarów mogła być stosowana, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dowody potwierdzające wywóz towarów poza terytorium UE, przy czym dowodem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium UE ma być każdy dokument, z którego jednoznacznie będzie wynikać, że towary opuściły terytorium UE; w szczególności dokumentem takim mają być: 1) dokumenty celne; 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora; 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium UE; 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium UE (por. art. 1 pkt 10 lit. a projektu). Jednocześnie proponuje się, aby dotychczasowa definicja dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium UE, zawarta w art. 41 ust. 6a u.p.t.u., miała zastosowanie do dokumentów celnych, o których mowa w art. 41 ust. 6 pkt 1 w projektowanym brzmieniu (por. art. 1 pkt 10 lit. b projektu – zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u.).

Ad 5)

W obecnym stanie prawnym podatnicy, o których mowa w art. 15 u.p.t.u., zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje (informacje podsumowujące) o dokonanych:

- 1) wewnątrzwspólnotowych dostawach towarów w rozumieniu art. 13 ust. 1 i 3 u.p.t.u., do których ma zastosowanie art. 42 ust. 1 u.p.t.u., określający warunki stosowania stawki 0% w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 2) wewnątrzwspólnotowych nabyciach towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. lub art. 11 ust. 1 u.p.t.u., od podatników podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, przy czym obowiązek ten dotyczy również w zakresie wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. osób prawnych niebędących podatnikami w rozumieniu art. 15 u.p.t.u., zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE (por. art. 100 ust. 2 u.p.t.u.);
- 3) dostawach towarów zgodnie z art. 136 ust. 1 lub 2 u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 4) usługach, do których stosuje się art. 28b u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, świadczonych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, innych

niż zwolnionych od podatku od wartości dodanej lub opodatkowanych stawką 0%, dla których zobowiązaniem do zapłaty podatku od wartości dodanej jest usługobiorca;

- 5) przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu call-off stock, o której mowa w dziale II rozdziale 3b u.p.t.u., oraz o zmianach w zakresie tej procedury zawartych w informacjach.

Informację podsumowująca składa się za okresy miesięczne, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym: 1) powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-4 u.p.t.u.; 2) dokonano przemieszczenia towarów lub zmiany w zakresie procedury, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 u.p.t.u.

Projekt zakłada zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących (uchylenie art. 100-102 u.p.t.u. – art. 1 pkt 13 projektu), czego konsekwencją są zmiany w przepisach szczególnych u.p.t.u., które odnoszą się do tych informacji, w szczególności regulujących przemieszczenie towarów w procedurze magazynu typu call-off stock (por. art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 12 i 14 projektu).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług **nie stanowi projektu ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

dr Jacek Kulicki

specjalista ds. finansów publicznych
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

BEOS-78/26

Warszawa, 23 lutego 2026 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. ...SPS-III.020.6.16.2026

Data wpływu ...23. II. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski)
(przed nadaniem numeru druku)¹**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

W uzasadnieniu projektu i deklarowanych skutkach regulacji (DSR) nie zdefiniowano *expressis verbis* problemów, jakie ma rozwiązywać projektowana ustawa. Wskazano natomiast cele, jakie ma realizować (uproszczenie rozliczeń VAT, ograniczenie zbędnych obowiązków administracyjnych, zwiększenie neutralności i konkurencyjności polskiego systemu podatkowego).

Z uzasadnienia projektu i DSR wnioskować należy, że problemami, jakie ma rozwiązywać projektowana ustawa, są:

- 1) brak możliwości dołączenia do istniejącej grupy podatkowej VAT nowego podmiotu, co prowadzi do sztucznego „zamrażania” struktur kapitałowych i organizacyjnych przedsiębiorstw oraz wymusza tworzenie nowych grup VAT w przypadku zmian organizacyjnych;
- 2) konieczność odrębnego rozliczania kaucji za opakowania dla celów podatku od towarów i usług;
- 3) nieproporcjonalne wymogi formalne w przypadku korzystania z uproszczonej procedury rozliczania podatku od towarów i usług od importu towarów (obowiązek przedstawiania zaświadczeń lub oświadczeń

¹ Projekt ustawy znajduje się w wykazie projektów wniesionych, którym nie został nadany jeszcze numer druku sejmowego. Numer w wykazie: RPW/43858/2025.RWP-554/2026.

- o rejestracji dla celów podatku VAT, obowiązek wykazywania braku zaległości podatkowych oraz w składkach na ubezpieczenia społeczne);
- 4) zbyt wąski katalog dowodów potwierdzających dokonanie eksportu towarów dla celów stosowania zerowej stawki podatku od towarów i usług;
 - 5) dublowanie się danych wykazywanych w informacjach podsumowujących (VAT-UE i VAT-UK) z danymi wykazywanymi w ramach Jednolitego Pliku Kontrolnego (JPK_V7).

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy proponują nowelizację ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług² (dalej: u.p.t.u.), w zakresie:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (nowe brzmienie ust. 9 i dodanie ust. 9a-9d w art. 15a u.p.t.u. – art. 1 pkt 5 projektu);
- 2) ustalania podstawy opodatkowania w przypadku kaucji pobieranej za opakowania objęte systemem kaucyjnym (nowe brzmienie ust. 11a i uchylenie ust. 12c-12d w art. 29a u.p.t.u. – art. 1 pkt 8 projektu);
- 3) uproszczonej procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (nowe brzmienie ust. 2 i 6a, uchylenie ust. 2a, 2c i 3 oraz zmiana w ust. 2d w art. 33a u.p.t.u. – art. 1 pkt 9 projektu);
- 4) zasad dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0% (nowe brzmienie ust. 6 i zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u. – art. 1 pkt 10 projektu);
- 5) informacji podsumowujących (zmiana pkt 4 w art. 13a ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13c, zmiana pkt 4 w art. 13h ust. 2, uchylenie pkt 4 w art. 13j, zmiana pkt 1 w art. 18c ust. 1, uchylenie pkt 1 w art. 26 ust. 1, uchylenie ust. 1a i zmiana ust. 12a w art. 42, uchylenie pkt 2 w ust. 3, pkt. 3 w ust. 10 i ust. 15a w art. 97, uchylenie art. 100-102 oraz zmiana pkt 24 w art. 106e ust. 1 u.p.t.u. – art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu).

Ad 1)

W obecnym stanie prawnym grupa VAT nie może być rozszerzona o innych członków ani pomniejszona o któregośkolwiek z członków wchodzących w jej skład (por. art. 15a ust. 9 u.p.t.u.).

Projekt zakłada zniesienie warunku dotyczącego braku możliwości rozszerzenia istniejącej grupy VAT o innych (nowych) członków, pozostawiając warunek braku możliwości pomniejszenia grupy VAT o któregośkolwiek z dotychczasowych członków wchodzących w jej skład (nowe brzmienie ust. 9 i nowy ust. 9a w art. 15a u.p.t.u.) Zgodnie z projektowanym art. 15a ust. 9a u.p.t.u. grupa VAT w okresie jej funkcjonowania będzie mogła być rozszerzona o nowego członka, pod warunkiem spełnienia niego warunków przewidzianych przez ustawodawcę dla pozostałych członków grupy VAT, określonych w art. 15a ust. 1 i 2 u.p.t.u. Dołączenie nowego

² Dz. U. z 2025 r. poz. 775, ze zm.

członka będzie mogło nastąpić poprzez złożenie do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania tej grupy VAT zmiany umowy o utworzeniu grupy VAT polegającej na dopisaniu nowego członka grupy VAT (projektowany ust. 9b w art. 15a u.p.t.u.). Zgodnie z projektowanym ust. 9c w art. 15a u.p.t.u. rozszerzenie grupy VAT o nowego członka następuje z dniem wskazanym w zmianie umowy o utworzeniu grupy VAT, nie wcześniej jednak niż z dniem wykreślenia nowego członka grupy VAT z rejestru podatników VAT, jeżeli nowy członek grupy VAT jest zarejestrowany dla celów VAT.

Ad 2)

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 29a ust. 11a u.p.t.u. do podstawy opodatkowania nie wlicza się kaucji pobieranej za opakowanie objęte systemem kaucyjnym³, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w tym opakowaniu. Zgodnie z art. 29a ust. 12c u.p.t.u. w przypadku niezwrócenia do podmiotu reprezentującego⁴ opakowania lub odpadu opakowaniowego objętych systemem kaucyjnym, wprowadzający produkt w opakowaniach na napoje podwyższa podstawę opodatkowania na ostatni dzień roku o różnicę między wartością kaucji wynikającą z wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku opakowań objętych systemem kaucyjnym a wartością kaucji wynikającą z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego w danym roku, przy czym kwota tej różnicy zawiera kwotę podatku. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany do podwyższenia podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej składanej za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, dla którego ustalono różnicę w wartości kaucji. Zgodnie z art. 29a ust. 12d u.p.t.u., jeżeli w danym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje uwzględnia tę różnicę przy ustaleniu podstawy opodatkowania dla: 1) kolejnego roku

³ Tzn. systemem kaucyjnym w rozumieniu art. 8 pkt 13a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2025 r. poz. 870, ze zm.; dalej: u.gosp.op.); por. art. 2 pkt 49a u.p.t.u. Zgodnie z art. 8 pkt 13a u.gosp.op. przez system kaucyjny rozumie się system, w którym przy sprzedaży produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do u.gosp.op., będących napojami, pobierana jest kaucja, która jest zwracana użytkownikowi końcowemu w momencie zwrotu odpowiednio opakowania objętego systemem kaucyjnym albo odpadu opakowaniowego powstałego z opakowania objętego systemem kaucyjnym.

⁴ Tzn. podmiotu, o którym mowa w art. 40h ust. 1 i 2 u.gosp.op. (por. art. 2 pkt 52 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 40h ust. 1 u.gosp.op. w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 21a ust. 1 u.gosp.op. (obowiązek osiągnięcia ustawowych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych), wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo grupa tych wprowadzających, a także związek pracodawców lub izba gospodarcza reprezentujące tych wprowadzających mogą ustanowić podmiot reprezentujący i przystąpić do utworzonego przez ten podmiot systemu kaucyjnego albo mogą przystąpić do innego istniejącego systemu kaucyjnego. Taka sama możliwość dotyczy podmiotów wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, którzy obowiązani są osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do u.gosp.op. (por. art. 40h ust. 2 u.gosp.op.).

albo 2) lat następujących po kolejnym roku, jeżeli w kolejnym roku wartość kaucji wynikająca z opakowań objętych systemem kaucyjnym wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje jest mniejsza niż łączna wartość kaucji wynikająca z opakowań lub odpadów opakowaniowych objętych tym systemem zwróconych do podmiotu reprezentującego i wartość różnicy wynikającej z roku poprzedniego.

W projekcie proponuje się wprowadzenie generalnej zasady, zgodnie z którą do podstawy opodatkowania nie będzie wliczana kaucja pobierana za opakowanie objęte systemem kaucyjnym, w tym również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących tego opakowania (nowe brzmienie ust. 11a w art. 29a u.p.t.u.).

Ad 3)

W obecnym stanie prawnym uproszczoną procedurę rozliczania podatku z tytułu importu towarów, polegającą na rozliczeniu podatku należnego z tytułu importu w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, może stosować podatnik zarejestrowany jako podatnik VAT czynny, pod warunkiem (por. art. 33a ust. 1 i 2-2d u.p.t.u.):

- 1) przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:
 - a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,
 - b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
- 2) dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych.

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem ust. 2 w art. 33a u.p.t.u. uproszczona metoda rozliczania podatku należnego z tytułu importu towarów będzie mogła być stosowana pod warunkiem dokonywania zgłoszeń celnych przez przedstawiciela bezpośredniego lub pośredniego w rozumieniu przepisów celnych. Zgodnie z projektowanym ust. 6a w art. 33a u.p.t.u.⁵ w przypadku, gdy podatnik nie rozliczył w całości lub w części podatku należnego z tytułu importu towarów na zasadach określonych w ust. 1, może dokonać korekty deklaracji podatkowej:

- 1) w terminie 4 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów;

⁵ Treść projektowanego ust. 6a jest identyczna z treścią tego ustępu obowiązującą od 2 stycznia 2026 r. Zob. art. 1 i 3 ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 1811); zgodnie z art. 2 tej ustawy przepis art. 33a ust. 6a u.p.t.u. w tym brzmieniu stosuje się do importu towarów, dla których zgłoszenie uproszczone zostało złożone po dniu 18 czerwca 2025 r.

- 2) w terminie późniejszym niż określony w pkt 1, jednak nie później niż w terminie miesiąca po upływie terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego – w przypadku, gdy podatnik stosuje uproszczenie, o którym mowa w art. 166 unijnego kodeksu celnego, i posiada status upoważnionego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 38 unijnego kodeksu celnego.

Ad 4)

W obecnym stanie prawnym stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, o których mowa w art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.⁶, pod warunkiem, że podatnik przed upływem terminu na złożenie deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej (por. art. 41 ust. 6 u.p.t.u.). Zgodnie z art. 41 ust. 6a u.p.t.u. dokumentem takim jest w szczególności: 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez właściwy organ celny wydruk tego dokumentu; 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność; 3) zgłoszenie wywozowe na piśmie utrwalonym w postaci papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez właściwy organ celny.

W projekcie proponuje się, aby stawka podatku 0% w eksporcie towarów mogła być stosowana, jeżeli podatnik przed upływem terminu na złożenie deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dowody potwierdzające wywóz towarów poza terytorium UE, przy czym dowodem potwierdzającym wywóz towarów poza terytorium UE ma być każdy dokument, z którego jednoznacznie będzie wynikać, że towary opuściły terytorium UE; w szczególności dokumentem takim mają być: 1) dokumenty celne; 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora; 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium UE; 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium UE (por. art. 1 pkt 10 lit. a projektu). Jednocześnie proponuje się, aby dotychczasowa definicja dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium UE, zawarta w art. 41 ust. 6a u.p.t.u., miała zastosowanie do dokumentów celnych, o których mowa w art. 41 ust. 6 pkt 1 w projektowanym brzmieniu (por. art. 1 pkt 10 lit. b projektu – zmiana ust. 6a w art. 41 u.p.t.u.).

Ad 5)

W obecnym stanie prawnym podatnicy, o których mowa w art. 15 u.p.t.u., zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje (informacje podsumowujące) o dokonanych:

⁶ Tzn. w dostawie towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium UE przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym także dokonywaną przez rolników ryczałtowych (por. art. 2 pkt 8 lit. a u.p.t.u. w zw. z art. 41 ust. 4 i 5 u.p.t.u.).

- 1) wewnątrzwspólnotowych dostawach towarów w rozumieniu art. 13 ust. 1 i 3 u.p.t.u., do których ma zastosowanie art. 42 ust. 1 u.p.t.u., określający warunki stosowania stawki 0% w wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 2) wewnątrzwspólnotowych nabyciach towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. lub art. 11 ust. 1 u.p.t.u., od podatników podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, przy czym obowiązek ten dotyczy również w zakresie wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 u.p.t.u. osób prawnych niebędących podatnikami w rozumieniu art. 15 u.p.t.u., zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE (por. art. 100 ust. 2 u.p.t.u.);
- 3) dostawach towarów zgodnie z art. 136 ust. 1 lub 2 u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 4) usługach, do których stosuje się art. 28b u.p.t.u., na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych na potrzeby podatku od wartości dodanej, świadczonych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, innych niż zwolnionych od podatku od wartości dodanej lub opodatkowanych stawką 0%, dla których zobowiązaniem do zapłaty podatku od wartości dodanej jest usługobiorca;
- 5) przemieszczeniach towarów w procedurze magazynu typu *call-off stock*, o której mowa w dziale II rozdziale 3b u.p.t.u., oraz o zmianach w zakresie tej procedury zawartych w informacjach.

Informację podsumowującą składa się za okresy miesięczne, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym: 1) powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1-4 u.p.t.u.; 2) dokonano przemieszczenia towarów lub zmiany w zakresie procedury, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 5 u.p.t.u.

Projekt zakłada zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących (uchylenie art. 100-102 u.p.t.u. – art. 1 pkt 13 projektu), czego konsekwencją są zmiany w przepisach szczególnych u.p.t.u., które odnoszą się do tych informacji, w szczególności regulujących przemieszczenie towarów w procedurze magazynu typu *call-off stock* (por. art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 12 i 14 projektu).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (art. 2 projektu).

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali innych rozwiązań, bowiem – jak wskazano w DSR – cel, który ma być osiągnięty za pomocą projektu, nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

W trzech obszarach zmian przewidzianych w projekcie, które w opinii BEOS zostały ocenione jako nienaruszające dyrektywy VAT(zob. pkt V opinii), państwa członkowskie przyjęły zróżnicowane rozwiązania.

Tworzenie i funkcjonowanie grupy VAT

W zakresie tworzenia i funkcjonowania grupy VAT należy wskazać, że w większości państw UE przewidziano możliwość tworzenia grup podatkowych VAT⁷, jednak warunki ich tworzenia, w tym możliwość ich rozszerzenia lub pomniejszenia, są zróżnicowane. Przykładowo w Czechach ustawa o podatku od towarów i usług⁸ przewiduje możliwość dodawania nowych członków do grupy VAT oraz wyłączenia członków z grupy, jednak z zastrzeżeniem, że najwcześniej grupa może złożyć wniosek o wyłączenie członka, który przystąpił do niej jako osoba niebędąca podatnikiem VAT, po upływie 1 roku od daty przystąpienia do grupy⁹. W Estonii nie ma możliwości zmiany składu grupy VAT. Zgodnie z § 26 ust. 8 pkt 2 estońskiej ustawy o VAT¹⁰ organ podatkowy wykreśla grupę VAT z rejestru, jeżeli przedstawiciel grupy VAT złoży wniosek o wykreślenie grupy VAT z rejestru w przypadku zmiany składu grupy lub z innych powodów. We Francji grupa VAT jest tworzona na co najmniej 3 lata. Po tym okresie możliwe jest rozszerzenie lub pomniejszenie grupy VAT¹¹. Możliwość rozszerzenia i pomniejszenia grupy VAT przewidziano w ustawodawstwie Hiszpanii. Zgodnie z art. 163 *quinquies* ust. 4 i 5 ustawy o podatku od wartości dodanej¹² podmioty, w których nabyto udziały i w których spółka matka ma faktyczną kontrolę poprzez bezpośredni lub pośredni udział przekraczający 50%

⁷ Informacje z portalu VAT Update. <https://www.vatupdate.com/2022/05/15/which-member-states-in-the-european-union-allow-for-vat-grouping-2/> [wszystkie źródła internetowe cytowane w tej opinii zostały sprawdzone 23 II 2026 r.].

⁸ Zákon č. 235/2004 Sb. Zákon o dani z přidané hodnoty, tekst w j. czeskim, <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-235>.

⁹ Informacje z czeskiego portalu rządowego, <https://portal.gov.cz/en/sluzby-vs/application-for-the-accession-of-a-member-to-a-group-registered-for-value-added-tax-S20026>; <https://portal.gov.cz/en/sluzby-vs/application-for-the-withdrawal-of-a-member-from-a-group-registered-for-value-added-tax-S20057>.

¹⁰ Käibemaksuseadus, RT I 2003, 82, 554, tekst w j. estońskim, <https://www.riigiteataja.ee/akt/KMS>, wer. w j. angielskim, *Value-Added Tax Act*, <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/530122025010/consolide/current>.

¹¹ Informacje z rządowego portalu dla przedsiębiorców, <https://entreprendre.service-public.gouv.fr/vosdroits/F36811>.

¹² Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido, «BOE» núm. 312, de 29/12/1992, tekst w j. hiszpańskim, <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1992-28740>.

kapitału lub prawa głosu, zostają włączone do grupy. Do grupy mogą być również włączone nowo utworzone podmioty. Z kolei podmioty zależne, które utracą ten status, zostaną wykluczone z grupy. W Niemczech jedynym podatnikiem VAT w strukturze grupy pozostaje podmiot dominujący (*Organträger*). Czynności wykonywane przez spółki zależne są z mocy prawa przypisywane podmiotowi dominującemu, o ile spełnione są przesłanki integracji finansowej, organizacyjnej i gospodarczej. Rozszerzenie lub pomniejszenie zakresu grupy następuje automatycznie w wyniku spełnienia albo utraty tych przesłanek¹³. Na Słowacji rozszerzenie lub pomniejszenie zakresu grupy VAT następuje poprzez zmianę rejestracji grupy. Zgodnie z § 4b ust. 5 i 6 ustawy o podatku od wartości dodanej¹⁴ wniosek o zmianę rejestracji grupy z powodu przystąpienia do niej kolejnego członka (jeżeli podatek spełnia warunki przystąpienia do grupy) lub wystąpienia z niej członka składa przedstawiciel grupy i urząd skarbowy niezwłocznie wydaje decyzję o zmianie rejestracji grupy. Również na Węgrzech, zgodnie z § 8 ust. 8-10a ustawy o podatku od towarów i usług¹⁵, możliwe jest rozszerzenie lub pomniejszenie zakresu grupy VAT. Przystąpienie do grupy lub wystąpienie z niej następuje za zgodą organu podatkowego, na wyraźny pisemny wniosek podatnika przystępującego do grupy lub występującego z niej. Wniosek o przystąpienie do grupy lub o wystąpienie z niej musi zawierać wspólną, wyraźną i jednomyślną zgodę wszystkich członków grupy VAT.

Odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT

W większości państw członkowskich UE występuje odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT (*postponed accounting via VAT return*)¹⁶. W części państw mechanizm ten jest dostępny, ale wymaga zgłoszenia lub spełnienia określonych warunków. Przykładowo w Austrii, aby skorzystać z możliwości odroczenia rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT, przedsiębiorstwo musi być zarejestrowane do celów VAT w Austrii, towary musiały być importowane na potrzeby działalności gospodarczej oraz odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT musi być wskazane w deklaracji celnej¹⁷. W Hiszpanii, aby skorzystać z możliwości odroczenia rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT, przedsiębiorstwo musi być podatnikiem VAT rozliczającym VAT w Hiszpanii i zadeklarować chęć skorzystania z tego mechanizmu w deklaracji podatkowej. Po dokonaniu wyboru mechanizm ten staje się obowiązkowy dla wszystkich operacji importowych przeprowadzanych w danym roku

¹³ Informacje z portalu Stripe, <https://stripe.com/en-pl/resources/more/vat-grouping-germany>.

¹⁴ Zákon č. 222/2004 Z. z. Zákon o dani z pridanej hodnoty, 97/2004, tekst w j. słowackim, <https://www.zakonypreludi.sk/zz/2004-222>.

¹⁵ 2007. évi CXXVII. Törvény az általános forgalmi adóról, tekst w j. węgierskim, <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a0700127.tv>.

¹⁶ Informacje z portalu EuroTax, <https://www.eurotax-eu.com/pva-postponed-vat-accounting-europe/>.

¹⁷ Informacje ze strony internetowej Austriackiej Izby Gospodarczej (*Wirtschaftskammer Österreich*, WKO), <https://www.wko.at/steuern/importe-nicht-eu-laender>, informacje z portalu Simply VAT, <https://simplyvat.com/blog/postponed-vat-accounting/>.

kalendaryzowym i uznaje się, że obowiązuje on również w kolejnych latach, o ile nie zostanie zniesiony lub wyłączony. Nie jest konieczne wskazywanie w deklaracji celnej odroczenia rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT¹⁸. W Holandii możliwość odroczenia rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji jest dostępna, zgodnie z art. 23 ustawy o podatku obrotowym¹⁹, dla przedsiębiorstw, które są zarejestrowanymi podatnikami w Holandii (przedsiębiorcy zagraniczni nie mogą ubiegać się bezpośrednio o zastosowanie artykułu 23 i muszą wyznaczyć holenderskiego przedstawiciela podatkowego), regularnie importują towary, uzyskały indywidualne wskazanie (*aanwijzing*) umożliwiające stosowanie art. 23 ustawy o podatku obrotowym, a także ustanowiły wymagane zabezpieczenie finansowe²⁰.

W niektórych państwach odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT jest stosowane jako domyślny mechanizm rozliczenia dla importerów będących podatnikami VAT. Przykładowo w Czechach, jeżeli podatnik jest zarejestrowany jako podatnik VAT, podatek VAT z tytułu importu towarów rozliczany jest poprzez jego wykazanie w deklaracji, a nie poprzez zapłatę przy odprawie celnej. Z mechanizmu odroczonego rozliczenia VAT mogą zostać wyłączeni podatnicy naruszający przepisy celne lub niespełniający wymogów zgodności²¹. W Finlandii od 1 stycznia 2018 r. importerzy zarejestrowani jako podatnicy VAT są zobowiązani do samonaliczenia podatku VAT od importu oraz ustalenia podstawy opodatkowania, a następnie wykazania tych kwot w deklaracji VAT za właściwy okres rozliczeniowy, łącznie z pozostałymi danymi dotyczącymi transakcji gospodarczych istotnymi dla tego okresu²². We Francji samonaliczenie podatku VAT od importu jest obowiązkowe i automatyczne od dnia 1 stycznia 2022 r. dla wszystkich przedsiębiorstw zidentyfikowanych do celów VAT we Francji²³.

Dokumentowanie eksportu towarów w celu stosowania stawki 0%

W państwach członkowskich UE przyjęto zróżnicowane zasady dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0%. Przykładowo w Austrii zasadniczym dowodem uprawniającym do zastosowania stawki 0% przy eksporcie towarów jest urzędowe potwierdzenie wywozu z terytorium Unii Europejskiej, natomiast dokumenty transportowe, takie jak list przewozowy lub potwierdzenie nadania, mogą pełnić jedynie funkcję dowodów pomocniczych

¹⁸ Informacje ze strony internetowej hiszpańskiej administracji skarbowej, https://sede.agenciatributaria.gob.es/Sede/en_gb/iva/iva-operaciones-comercio-exterior/iva-importacion-diferir-pago.html?utm_source=chatgpt.com&faqId=ff827a539da24710VgnVCM100000dc381e0aRCRD.

¹⁹ *Wet op de omzetbelasting 1968*, tekst w j. holenderskim, <https://wetten.overheid.nl/BWBR0002629/2026-01-01>.

²⁰ Informacje z portalu Stripe, <https://stripe.com/en-pl/resources/more/the-application-for-article-23-explained>.

²¹ Informacje z portalu Simlly VAT, <https://simplyvat.com/blog/postponed-vat-accounting/>.

²² Informacje ze strony internetowej fińskiej administracji skarbowej, <https://www.vero.fi/en/detailed-guidance/guidance/61955/value-added-tax-procedure-for-importation-as-of-1-january-2018/>.

²³ Informacje ze strony internetowej francuskiego rządu, <https://www.economie.gouv.fr/entreprises/gerer-sa-fiscalite-et-ses-impots/autres-impots-et-taxes/import-ce-qui-faut-savoir-sur#>.

i samodzielnie są uznawane wyłącznie w ściśle określonych, wyjątkowych przypadkach, w szczególności przy eksporcie o niskiej wartości lub w ramach eksportu turystycznego²⁴. We Francji jako dowód eksportu można okazać, poza oficjalnymi dokumentami celnymi, alternatywne środki dowodowe, w tym dokument importowy w kraju trzecim, dokumenty transportowe, dokumenty nadzoru celnego, w przypadku towarów objętych szczególną kontrolą (np. broń, amunicja, niektóre leki) oraz dokumenty akcyzowe w przypadku papierosów i alkoholu²⁵. W Holandii, aby wykazać, że towary opuściły UE, można okazać kopię listu przewozowego, kopię zgłoszenia wywozowego, fakturę przewoźnika, świadectwo importowe kraju przeznaczenia. Zaleca się przechowywanie wszelkich dokumentów, które mogą służyć jako dowód opuszczenia przez towary UE²⁶. W Irlandii jako dowód eksportu można okazać, poza oficjalnymi dokumentami celnymi, dokument przewozowy wystawiony przez przewoźnika morskiego, lotniczego lub operatora pocztowego, który działa w imieniu eksportera, potwierdzający wywóz towarów poza UE²⁷.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

Skutkami prawnymi projektowanej ustawy będą, w zakresie zmian odnoszących się do:

- 1) tworzenia i funkcjonowania grupy VAT (art. 1 pkt 5 projektu) – zniesienie warunku dotyczącego braku możliwości rozszerzenia istniejącej grupy VAT o nowego członka, a tym samym umożliwienie przystąpienia do wcześniej związanej i funkcjonującej grupy VAT nowego członka (zob. pkt II opinii);
- 2) ustalania podstawy opodatkowania (art. 1 pkt 8 projektu) – wyłączenie z tej podstawy wartości opakowań, za które pobierana jest kaucja, również w przypadku niezwrócenia opakowania, jego zniszczenia lub utraty, niezależnie od dalszych rozliczeń dotyczących opakowania (zob. pkt II opinii);
- 3) procedury rozliczania podatku w przypadku importu towarów (art. 1 pkt 9 projektu) – brak obowiązku przedstawienia przez podatnika, dla celów uproszczonej procedury rozliczenia podatku z tytułu importu towarów (art. 33a u.p.t.u.; zob. pkt II opinii):
 - a) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3%

²⁴ Informacje ze strony internetowej Austriackiej Izby Gospodarczej, <https://www.wko.at/steuern/experte-nicht-eu-laender-umsatzsteuer>.

²⁵ Informacje ze strony internetowej francuskiej administracji celnej, <https://www.douane.gouv.fr/fiche/tva-exportation>; Code général des impôts, annexe III, tekst w j. francuskim, https://www.legifrance.gouv.fr/codes/article_lc/LEGIARTI000021933635/2010-03-08.

²⁶ Informacje z holenderskiego rządowego portalu informacyjnego dla przedsiębiorców, <https://business.gov.nl/international/export/exporting-goods-outside-the-eu/>.

²⁷ Informacje ze strony internetowej irlandzkiej administracji skarbowej, <https://www.revenue.ie/en/vat/goods-and-services-to-and-from-abroad/vat-and-exports/index.aspx>.

- kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach,
- b) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego;
 - 4) dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0% (art. 1 pkt 10 projektu) – wprowadzenie kategorii dowodu i wprowadzenie otwartego katalogu dokumentów uznawanych za dowód w rozumieniu art. 41 ust. 6 u.p.t.u. (zob. pkt II opinii);
 - 5) informacji podsumowujących – zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących i korekt tych informacji, o których mowa w art. 100 i 101 u.p.t.u., czego konsekwencją jest wyeliminowanie odniesień do tych informacji m.in. w przepisach regulujących przemieszczenie towarów w procedurze magazynu typu call-off-stock (zob. pkt II opinii).

Abstrahując od wątpliwości co do zgodności niektórych przepisów projektu z prawem UE, co zostało podniesione w opinii BEOS w tej sprawie²⁸, należy zauważyć, że projekt w odniesieniu do zmian wskazanych w jego art. 1 pkt 10, dotyczących dokumentowania wywozu towarów poza terytorium UE dla celów stosowania stawki 0%, nie tylko rozszerza katalog dokumentów potwierdzających wywóz towarów poza terytorium UE, ale wprowadza dla celów dowodowych kategorię dowodu. Może to prowadzić do sporów interpretacyjnych pomiędzy organem podatkowym a podatnikiem. Projekt bowiem nie zawiera zamkniętego katalogu dokumentów uznanych za dowód wywozu towarów poza terytorium UE, wskazując, że może nim być każdy dokument, z którego jednoznacznie wynikać będzie, że towary opuściły terytorium UE; w szczególności dokumentem (dowodem) takim mogą być: 1) dokumenty celne; 2) dokumenty przewozowe otrzymane od przewoźnika lub spedytora; 3) potwierdzenie odbioru towaru przez nabywcę poza terytorium Unii Europejskiej; 4) inne dokumenty handlowe i logistyczne, jeżeli łącznie potwierdzają wywóz towarów poza terytorium UE (por. art. 1 pkt 10 lit. a projektu). Jest to istotna zmiana w stosunku do obecnego stanu prawnego, która – oprócz sporów interpretacyjnych – może prowadzić do nadużyć podatkowych.

Omawiany projekt był także przedmiotem analizy BEOS w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu²⁹.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (art. 2 projektu). W tym kontekście należy zauważyć, że zgodnie art. 4 ust. 1 u.og.ak.nor.³⁰ akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od

²⁸ *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski)*, opinia BEOS z dnia 22 I 2026 r., BEOS-WOSR/WPEiM-54/26.

²⁹ *Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Janusz Kowalski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 1 regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z dnia 22 I 2026 r., nr BEOS-WOSR/WAPEiM-55/26.

³⁰ Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Projekt więc zachowuje odpowiednie *vacatio legis*.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

Projektowana ustawa może oddziaływać bezpośrednio na:

- 1) podatników podatku od towarów i usług – potencjalnie ok. 2 mln (według stanu na koniec 2024 r.)³¹, w tym przede wszystkim eksporterów (liczbę przedsiębiorstw MŚP eksportujących towary szacuje się na ok. 110-120 tys.), importerów (liczbę przedsiębiorstw MŚP importujących towary szacuje się na ok. 240 tys.)³² oraz podatników sprzedających towary w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym;
- 2) organy podatkowe (naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych) oraz jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej, którymi kierują te podmioty (urzędy skarbowe – 400 i urzędy celno-skarbowe – 16 wraz z podległymi oddziałami celnymi – 134)³³, które są właściwe w sprawach podatku od towarów i usług³⁴.

W uzasadnieniu i DSR projektu wskazano w odniesieniu do skutków społecznych, że projektowana ustawa: po pierwsze – zmniejsza nadmierne i nieproporcjonalne obciążenia administracyjne przedsiębiorców, po drugie – „zwiększa pewność prawa oraz jednolitości stosowania przepisów” u.p.t.u., po trzecie – ogranicza liczbę sporów podatkowych, po czwarte – poprawia konkurencyjność polskich przedsiębiorstw.

Projektowana ustawa dotyczy wyłącznie podatników podatku od towarów i usług, a więc podmiotów wykonujących samodzielnie działalność gospodarczą (por. art. 15 ust. 1 i 2-3a u.p.t.u.). Stąd też przedstawione w DSR skutki społeczne projektu wpływają przede wszystkim na decyzje natury gospodarczej. Ze społecznego, ale również ekonomicznego punktu widzenia istotne jest, aby przepisy prawa podatkowego były jednakowo rozumiane przez wszystkie podmioty je stosujące (organy podatkowe, sądownictwo administracyjne, doradców podatkowych, podatników). W tym zakresie projekt nie wnosi istotnego *novum*. Co prawda znosi niektóre obciążenia administracyjne (dotyczy to przede wszystkim informacji podsumowujących), jednak w ich miejsce wprowadza nowe rozwiązania, które mogą budzić wątpliwości interpretacyjne, np. w odniesieniu do dowodów potwierdzających wywóz towarów poza terytorium UE (wprowadzenie otwartego katalogu dokumentów stanowiących dowód dla celów stosowania stawki 0% w eksporcie towarów – zob. pkt

³¹ Dane Ministerstwa Finansów wynikające z OSR rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1407).

³² Raport o stanie małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce (2025), PARP, Warszawa 2025, s. 30-31, https://en.parp.gov.pl/storage/publications/pdf/ROSS_2025_skorygowany_22_07_2025.pdf.

³³ <https://www.gov.pl/web/kas>.

³⁴ Zob. art. 2 pkt 13 i art. 3 u.p.t.u.

V Opinii), a tym samym prowadzić do sporów pomiędzy organem podatkowym i podatnikiem.

Konsultacje społeczne pokazały brak zainteresowania szerszego projektem. Nieliczne przekazane w komentarzach opinie miały charakter ogólny.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

W uzasadnieniu i DSR podkreślono, że projekt wywołuje pozytywne skutki gospodarcze, w szczególności ma pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, wskazując, że proponowane zmiany przyczynią się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej. W tym kontekście przywołano projektowane rozwiązania dotyczące grupy VAT (możliwość dołączenia nowego członka do istniejącej grupy) oraz rozliczenia podatku od importu towarów (zmniejszenie obciążeń administracyjnych).

Rozważając skutki gospodarcze projektowanych zmian w u.p.t.u., należy zauważyć, że zmiany te w istocie dotyczą obowiązków administracyjnych (sprawozdawczych, informacyjnych) ciążących na niektórych grupach podatników podatku od towarów i usług: eksporterach (wprowadzenie otwartego katalogu dokumentów wywozu towaru poza granicę UE), importerach towarów (zniesienie obowiązku składania oświadczeń o braku zaległości we wpłatach składek na ubezpieczenia społeczne i podatkowych), podmiotach dokonujących wewnątrzwspólnotowych dostaw i wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów (zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących). Jedyną merytoryczną zmianą dotyczy funkcjonowania grupy VAT i polega na umożliwieniu przystąpienia nowego członka do już istniejącej grupy VAT (w obecnym stanie prawnym brak jest takiej możliwości).

Projektowane zmiany, przede wszystkim o charakterze administracyjnym, ograniczające obowiązki instrumentalne (składanie informacji, zaświadczeń), mogą niewątpliwie wpłynąć na koszty prowadzonej działalności, jednak ich zakres – zarówno od strony przedmiotowej, jak i podmiotowej (zob. pkt VI opinii) – nie pozwala na postawienie tezy o istotnym ich wpływie na konkurencyjność polskich przedsiębiorstw, co jest uwypuklane w uzasadnieniu i DSR projektu.

Ponadto, w odniesieniu do zniesienia obowiązku składania informacji podsumowujących (art. 1 pkt 1-4, 6, 7, 11-14 projektu) i podniesionego w uzasadnieniu projektu argumentu o pokrywaniu się „danych wykazywanych w informacjach podsumowujących VAT-UE i VAT-UEK” z danymi zawartymi w Jednolitym Pliku Kontrolnym JPK_V7, należy zauważyć, że celem informacji podsumowujących jest umożliwienie organom podatkowym sprawowania kontroli nad obrotem gospodarczym między państwami członkowskimi, co jest związane z eliminacją granic celnych pomiędzy tymi państwami³⁵. Tym samym informacje te są

³⁵ Zob. T. Michalik, VAT 2024. Komentarz. C.H. Beck, Warszawa 2024, s. 1563.

jednym z elementów systemu przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania³⁶, co jest istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zakłóceniom gospodarczym, warunkom konkurencji na rynku wewnętrznym³⁷. Deklaracje podatkowe JPK VAT składane są natomiast w celu rozliczenia podatku, obliczenia jego wysokości, w tym wysokości podstawy opodatkowania oraz podatku należnego i naliczonego (por. art. 99 u.p.t.u.).

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Projektowane zmiany nie wpływają bezpośrednio na dochody budżetu państwa z podatku od towarów i usług.

Projekt dotyczy zmian o charakterze administracyjnym, a tym samym może wpływać na koszty prowadzonej działalności, obniżając je, co może oznaczać podwyższenie – w przypadku przedsiębiorstw objętych zakresem projektowanych zmian dochodu stanowiącego podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym. Pośrednio może więc wpływać na wysokość dochodów budżetu państwa i budżetów samorządowych z podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku dochodowego od osób fizycznych³⁸, aczkolwiek z uwagi na zakres tych zmian ich wpływ na dochody z tych podatków będzie ograniczony.

Projektowane zmiany nie generują bezpośrednio dodatkowych wydatków budżetu państwa.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie stwierdzono innych skutków.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projekt ogranicza obciążenia administracyjne w zakresie: 1) procedury rozliczania podatku od importu towarów; 2) składania informacji podsumowujących; 3) rozliczania podatku w przypadku opakowań objętych systemem kaucyjnym (zob. pkt II opinii).

³⁶ Zob. motywy dyrektywy rady 2008/117/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/1123/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi (Dz. Urz. UE L 14 z 20.1.2009 r., s. 7).

³⁷ Por. P.M. Gaudemet, *Finanse publiczne*, PWE, Warszawa 1990, s. 521-522.

³⁸ Por. art. 111 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, ze zm.) oraz art. 3 ust. 2 i art. 8 ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1572, ze zm.).

XI. Konkluzja

1. Skutki prawne: Skutkami prawnymi projektowanej ustawy będą: 1) umożliwienie przystąpienia do istniejącej grupy VAT nowego członka; 2) wyłączenie z podstawy opodatkowania wartości opakowań, za które pobierana jest kaucja; 3) zniesienie obowiązku przedstawiania, dla celów uproszczonego rozliczenia VAT z tytułu importu towarów, zaświadczenia o niezaleganiu z podatkami i składkami na ubezpieczenia społeczne oraz potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego; 4) wprowadzenie kategorii dowodu i wprowadzenie otwartego katalogu dokumentów uznawanych za dowód w rozumieniu art. 41 ust. 6 u.p.t.u.; 5) zniesienie obowiązku składania informacji podsumowujących i korekt tych informacji.

Projektowana ustawa, w zakresie określonym w art. 1 pkt 10 projektu, może prowadzić do sporów interpretacyjnych między organem podatkowym a podatnikiem.

2. Skutki społeczne: Projektowana ustawa może oddziaływać bezpośrednio na: a) podatników podatku od towarów i usług – potencjalnie ok. 2 mln, w tym przede wszystkim eksporterów, importerów oraz podatników sprzedających towary w opakowaniach objętych systemem kaucyjnym; b) organy podatkowe administracji rządowej (KAS) oraz jednostki organizacyjne, którymi kierują te podmioty.

Projekt ustawy, z uwagi na jego zakres przedmiotowy i podmiotowy, wywołuje ograniczone skutki społeczne (zob. pkt VI opinii).

3. Skutki gospodarcze: Projektowane zmiany, przede wszystkim o charakterze administracyjnym, ograniczające obowiązki instrumentalne (składanie informacji, zaświadczeń), mogą niewątpliwie wpłynąć na koszty prowadzonej działalności, jednak ich zakres – zarówno od strony przedmiotowej, jak i podmiotowej – nie pozwala na postawienie tezy o istotnym ich wpływie na konkurencyjność polskich przedsiębiorstw, co jest uwypuklane w uzasadnieniu i DSR projektu.

4. Skutki finansowe: Projektowane zmiany mogą pośrednio wpływać na wysokość dochodów budżetu państwa i budżetów samorządowych z podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku dochodowego od osób fizycznych, aczkolwiek z uwagi na zakres tych zmian ich wpływ na dochody z tych podatków będzie ograniczony.

5. Skutki administracyjne: Projekt ogranicza obciążenia administracyjne w zakresie: a) procedury rozliczania podatku od importu towarów; b) składania informacji podsumowujących; c) rozliczania podatku w przypadku opakowań objętych systemem kaucyjnym.

6. Rozwiązania zagraniczne: W większości państw UE przewidziano możliwość tworzenia grup podatkowych VAT, jednak warunki ich tworzenia, w tym możliwość ich rozszerzania lub pomniejszenia są zróżnicowane. Np. w Czechach, Francji – przy pewnych zastrzeżeniach, na Słowacji i Węgrzech możliwe jest rozszerzanie lub pomniejszenie grup VAT. Z kolei np. w Estonii nie jest to możliwe, gdyż organ

podatkowy wykreśla grupę VAT z rejestru m.in. w przypadku zmiany składu grupy. W Niemczech rozszerzenie lub pomniejszenie zakresu grupy następuje automatycznie w wyniku spełnienia albo utraty przesłanek integracji finansowej, organizacyjnej i gospodarczej.

W większości państw członkowskich UE występuje odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT. W części państw mechanizm ten jest dostępny, ale wymaga zgłoszenia lub spełnienia określonych warunków (np. w Austrii, Hiszpanii, Holandii). W innych państwach odroczenie rozliczenia podatku VAT z tytułu importu poprzez wykazanie go w deklaracji VAT jest stosowane jako domyślny mechanizm rozliczenia dla importerów będących podatnikami VAT (np. w Czechach, Finlandii i Francji).

W państwach członkowskich UE przyjęto zróżnicowane zasady dokumentowania eksportu towarów w celu stosowania stawki 0%. Np. w Austrii zasadniczym dowodem uprawniającym do zastosowania stawki 0% VAT przy eksporcie towarów jest urzędowe potwierdzenie wywozu z terytorium UE. Z kolei m.in. we Francji, Holandii i Irlandii przyjęto szerszy katalog uznawanych dokumentów.

Autorzy:

Dr Jacek Kulicki, specjalista ds. finansów publicznych (pkt I-III, V-VIII, X, XI.1-5)

Dr Danuta Adamiec, specjalistka w Wydziale Studiów Komparatystycznych (pkt IV, XI.6)

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślak
/podpisano elektronicznie/

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, 22 stycznia 2026 r.

BSA II.022.2.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 stycznia 2026 r., znak: SPS-III.020.6.8.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz.U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, uprzejmie informuję, że *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* nie podlega opiniowaniu.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.6.11.2026.

Data wpływu 23.1.2026r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 22.01. 2026 r.

1001-1.0280.9.2026

dot. RPW.554.2026

RPW/2637/2026-1P

EZD RP KS
(BPW-III)
Data rejestracji: 2026-01-23
Data wpływu: 2026-01-23

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 stycznia 2026 r., dotyczące poselskiego projektu *ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* (brak numeru druku sejmowego), przekazanego na podstawie art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie informuję, że nie przedstawiam opinii o tym projekcie odnoszącym się do problematyki leżącej poza zakresem zadań prokuratury.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego

Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.6.12.2026

Data wpływu 26.I.26r.

RPW/5331/2026-1P

EZD RP KŚ
(BPW-III)
Data rejestracji: 2026-02-13
Data wpływu: 2026-02-13

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 17 lutego 2026 r.

DP.IV.024.3.2026.MJ

Pan
Marek Siwiec
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 21 stycznia 2026 r. (znak: SPS-III.020.6.8.2026) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WZ. Prezes
Narodowego Banku Polskiego
Marta Kightley

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. ... SPS-III.020.6.15.2026
Data wpływu .. 17. II. 2026 ..

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
KOMISJA USTAWODAWCZA

Warszawa, 15 kwietnia 2026 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020-6.17.2026

Data wpływu 15. 04. 2026

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

RPW/13091/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-04-15
Data wpływu: 2026-04-15

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu – przedkładam opinię nr 287 Komisji Ustawodawczej uchwaloną na posiedzeniu 15 kwietnia 2026 r. o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (RPW/554/2026, przedstawiciel wnioskodawców poseł Janusz Kowalski).

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

Marek Ast

OPINIA nr 286
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 15 kwietnia 2026 r.

dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2026 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej – poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- **uznała ten projekt za dopuszczalny.**

Przewodniczący Komisji

Marek Ast